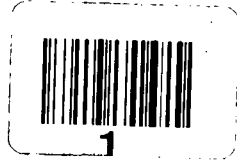

1

רשומות

אגף רשום וניהול הקרקעות
כח טבת תשכ"ד = 13. 1. 64
מס.
הלשכה הראשית

קובץ התקנות

9 בינואר 1964 1530 כ"ד בטבת תשכ"ד

עמוד	
562	תקנות ההגבלים העסקיים (הסדר שכל כבילותיו נוגעות לתובלה בין-לאומית), תשכ"ד-1964
563	תקנות הספנות (כלי שיט) (רישום) (תיקון), תשכ"ד-1964
566	תקנות בתי הדואר (החזרת תשלומים), תשכ"ד-1964
567	אכרות דרכי ענישה (תסקיר של קצין מבחן), תשכ"ד-1964
568	אכרות הפיקוח על מצרכים ושירותים (מונים מאושרים למוניות), תשכ"ד-1964
	אכרות הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנה והרכבה של מונים במוניות ושירות אחזקתם), תשכ"ד-1964
568	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (רכישת מונים למוניות וקביעת מחירים), תשכ"ד-1964
569	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנה והרכבה של מונים במוניות, שירותי אחזקתם וקביעת שכר מכסימלי), תשכ"ד-1964
570	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מכסימלי להסעה במונית עם מונה מאושר), תשכ"ד-1964
572	כללי המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (חלוקת דמי המכר מהייצוא בעונת 1963/64), תשכ"ד-1964
573	

מדור לשלטון מקומי

574	חוק עזר לבאר-שבע (מפגעי תברואה), תשכ"ד-1964
579	חוק עזר לטבריה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ד-1964
580	חוק עזר לכפר-סבא (ביוב), תשכ"ד-1964
582	חוק עזר לכפר-סבא (שמות לרחובות ולוحدات מספר בבנינים), תשכ"ד-1964
584	חוק עזר לאום אל-פחם (אספקת מים), תשכ"ד-1964
589	חוק עזר לאל-טייבה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ד-1964
591	חוק עזר לקרית-מוצקין (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון), תשכ"ד-1964
591	חוק עזר לקרית-מוצקין (שחיטת עופות) (תיקון), תשכ"ד-1964
592	חוק עזר לרמת-השרון (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ד-1964

תיקון טעות

חוק ההגבלים העסקיים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר קביעת טופס הודעה על הסדר שכל כבילותיו
נוגעות לתובלה בין-לאומית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לחוק ההגבלים העסקיים, תשי"ט—1959, אני מתקין
תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
„הסדר לענין סעיף 10 לחוק” — הסדר שלגביו ניתן אישור על ידי השר כי כל כבילותיו
נוגעות לתובלה בין-לאומית, בים או באוויר;
„השר” — שר התחבורה.
2. הודעה על הסדר לענין סעיף 10 לחוק תימסר בטופס שבחוקפת ב"4 עותקים.
3. מוסר ההודעה יצהיר שכל הפרטים שבה מלאים ונכונים, שהמסמכים המצורפים
לטופס נכונים ושכלבדם אין כל מסמך אחר הקובע את ההסדר או הנוגע לו.
4. כל טופס ייחתם לפני הגשתו על ידי צד להסדר.
5. היה הסדר בכתב, יצורפו לטופס המוגש המסמכים המקוריים הקובעים את ההסדר
או הנוגעים לו, או העתקיהם או צילומיהם שאחד מהם המצורף לכל טופס יהיה מאושר
כהעתק נכון.
6. השר יאשר בכתב קבלת ההודעה.
7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות ההגבלים העסקיים (הסדר שכל כבילותיו נוגעות
לתובלה בין-לאומית), תשכ"ד—1964”.

התוספת

(תקנה 2)

טופס ההודעה

לכבוד

שר התחבורה

משרד התחבורה

ירושלים

חוק ההגבלים העסקיים, תשי"ט—1959

הנדון: הודעה על הסדר שכל כבילותיו נוגעות לתובלה בין-לאומית
בים או באוויר.

בהתאם לסעיף 10 לחוק ההגבלים העסקיים, תשי"ט—1959, נמסרה בזה הודעה על
הסדר שכל כבילותיו נוגעות לתובלה בין-לאומית, בים או באוויר. לפי הפרטים להלן:

1. הצד(דים) להסדר המוסר(ים) את ההודעה:

שם.....	שם.....
מען.....	מען.....
מען למסירת מסמכים.....	מען למסירת מסמכים.....

* מחק את הטעונו מחיקה.

¹ ס"ח 280, תשי"ט, עמ' 152; ס"ח 328, תשכ"א, עמ' 34; ס"ח 403, תשכ"ג, עמ' 141.

2. שמות הצדדים להסדר ומעניהם:
3. צורת ההסדר:
4. מהות ההסדר ופרטים עליו:
5. תיאור המסמכים הקובעים אותו ואלה הנוגעים לו, אם נעשה ההסדר בכתב:
 - (1)
 - (2)
 - (3)
 - (4)
 - (5)
6. תקופת ההסדר:
7. טובת ההנאה כתוצאה מקיום ההסדר או חובה שישאו בה כתוצאה מאי קיומו:
8. רשימת המסמכים המתוארים בסעיף 5 והמצורפים לטופס זה:
9. הנני מצהיר כי כל הפרטים שנמסרו בטופס זה הם מלאים ונכונים, שהמסמכים המצורפים לו הם נכונים * ושמלבדם אין כל מסמך אחר הקובע את ההסדר או הנוגע לו.

חתימה

תאריך

* מחק את הטעון מחיקה.

ישראל ברייהודה
שר התחבורה

י"ד בטבת תשכ"ד (30 בדצמבר 1963)

חוק הספנות (כלי שיט), תש"ך—1960

תקנות בדבר רישום

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 14 ו-111 לחוק הספנות (כלי שיט), תש"ך—1960,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 15 לתקנות הספנות (כלי שיט) (רישום), תשכ"ב—1962² (להלן — התקנות העיקריות), במקום „על ידי המנהל" יבוא „בתוספת השלישית".
2. בתקנה 20 לתקנות העיקריות, במקום „בתוספת השלישית" יבוא „בתוספת הרביעית".
3. בתקנה 29 לתקנות העיקריות, במקום „בתוספת הרביעית" יבוא „בתוספת החמישית".
4. בתקנה 33 לתקנות העיקריות, במקום „בתוספת החמישית" יבוא „בתוספת הששית".
5. התוספות השלישית והרביעית לתקנות העיקריות יסומנו לפי סדרן תוספות רביעית וחמישית ואחרי התוספת השניה יבוא:

¹ ס"ח 315, תש"ר, עמ' 70.

² ס"ח 1351, תשכ"ב, עמ' 2455.

מדינת ישראל

משרד התחבורה

אגף הספנות והנמלים

תעודת רישום

ניתנה על פי הוראות חוק הספנות (כלי שיט), תש"ך-1960, לכלי שיט שתפוסתם ברוטו היא 100 טונים ומעלה.

תעודה מס'

א. פרטי כלי השיט

השם הרשום	המספר הרשום	נמל הרישום	תאריך הרישום	מספר או אותיות היכר	סוג כלי השיט	אמצעי ההנעה	שנת הבניה	מקום הבניה

שם הבונה	התוכן	סו נ י מ		מדינת מוצא	אורך כללי	רוחב חיצוני מקסימלי	עומק	מס' הסיפונים	מס' התרנים	חרטום	ירכתיים	חומר
		ברוטו	נטו									

ב. פרטי מכוונות ההנעה

מס' מערכות	תיאור המכוונות	שם ומעו היצרן	שנת הבניה	כ"ס רשום	מס' הנלים

אני הח"מ רשם כלי שיט בנמל.....מאשר בזה כי:

1. כלי השיט המתואר בתעודה זו נרשם כהלכה בפנקס הרישום בהתאם לפרטים דלעיל.

2. שמות הבעלים, מקום מגוריהם וחלקיהם בכלי השיט הם כלהלן:

.....

ניתן ב.....יום.....חודש.....שנת תש".....

רשם כלי שיט

מדינת ישראל

משרד התחבורה

אגף הספנות והנמלים

תעודת רישום

ניתנה על פי הוראות חוק הספנות (כלי שיט) תש"ך-1960, לכלי שיט שתפוסתם ברוטו היא פחות מ-100 טונות.

תעודה מס'

א. פרטי כלי השיט

שם הרשום	המספר הרשום	נמל הרישום	תאריך הרישום	מספר או אותיות היכר

סוג כלי השיט	אמצעי ההנעה	מס' התרנים	המעדר	חרטום	ירכתים	שנת הבניה

מקום הבניה	שם הבונה	החומר

ב. מידות עיקריות במטרים

אורך ככלי	רוחב תיצוני מקסימלי	עומק/היקף	ברוטו	נטו

ד. פרטי המנוע

היצרן	הסוג	כוח/סוס

אני הח"מ רשם כלי שיט בנמל.....מאשר בזה כי:

1. כלי השיט המתואר בתעודה זו נרשם כהלכה בפנקס הרישום בהתאם לפרטים דלעיל.

2. שמות הבעלים, מקום מגוריהם וחלקיהם בכלי השיט הם כלהלן:

.....

ניתן ב.....יום.....חודש.....שנת תש".....

רשם כלי שיט

6. בתוספת החמישית לתקנות העיקריות, במקום „(תקנה 34)“ יבוא „(תקנה 33)“
והתוספת האמורה תסומן תוספת ששית.

7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הספנות (כלי שיט) (רישום) (תיקון), תשכ״ד—1964“.

ט״ו בטבת תשכ״ד (31 בדצמבר 1963)

(חמ 759931)

ישראל בריהודה
שר התחבורה

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר החזרת תשלומים של שירות טלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 33 לפקודת בתי הדואר¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„מנוי“ — כמשמעותו בתקנות בתי הדואר (שירות טלפון), תשי״ד—1954²;

„טור טלפון“ — עמודים על עוגניהם, זרועותיהם וכן כל מבנה או אביזר הנושאים או המ-
שמים חוט טלגרף;

„הוצאות טור טלפון“ — סכום ההוצאות להקמת אותו קטע של טור הטלפון המשמש מספר
מנויי טלפון.

2. ניתן שירות טלגרף למנוי לפי סעיף 33 לפקודה, והטלגרף נוצל למתן שירות למבק-
שים נוספים, יחולק סכום כל ההוצאות למתן השירות בין המנוי ובין המבקשים הבאים מיד
אחריו (להלן — שלושת האנשים) כפי שנקבע בתקנה 3.

3. כל אחד משלושת האנשים ישא בהוצאות הכרוכות במתן השירות המבוקש על ידיו,
למעט הוצאות טור הטלפון שבהם ישאו כולם בחלקים שווים.

4. במנין שלושת האנשים לצורך תקנה 2, יבוא שוב המנוי או המבקש הבא מיד אחריו
אם הם יבקשו שירות טלגרף נוסף והשירות ניתן באמצעות טור הטלפון ששימש אותם
לראשונה.

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (החזרת תשלומים), תשכ״ד—1964“.

י״ד בטבת תשכ״ד (30 בדצמבר 1963)

(חמ 76003)

אליהו שון
שר הדואר

¹ חוקי א״י, כרך ב׳, פרק קט״ו, עמ׳ 1155: ס״ח 370, תשכ״ב, עמ׳ 103.
² ס״ח 474, תשי״ד, עמ׳ 1300: ס״ח 1280, תשכ״ב, עמ׳ 1654.

חוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד—1954

אכרזה בדבר תחולת סעיף 19(ב)

בתוקף סמכותי לפי סעיף 19 (ז) לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד—
1954, אני מכריז לאמור:

1. סעיף קטן (ב) לסעיף 19 של החוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), תשי"ד—
1954, לא יחול.

(1) על נאשם שביום ביצוע העבירה מלאו לו 21 שנה;

(2) על נאשם המרצה עונש מאסר בשל עבירה אחרת;

(3) על נאשם שביחס אליו הוגש תסקיר של קצין מבחן תוך שנים עשר החד-
שים האחרונים לפני מתן גזר הדין, והעתק התסקיר הוגש לבית המשפט;

(4) על עבירות שהעונש שנקבע להן בחוק הוא מאסר עולם ונקבע שהוא
עונש חובה;

(5) על עבירות לפי החוק לתיקון דיני העונשין (בטחון המדינה), תשי"ז—
1957²;

(6) על עבירות לפי החוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד—
1954³, פרט לסעיף 2א של אותו חוק;

(7) על בתי דין לעבירות תנועה שהוקמו לפי תקנות שעת-חירום (עבירות
תנועה — דין חיילים), תש"ט—1949⁴.

2. תחילתה של אכרזה זו היא ביום י"ח בשבט תשכ"ד (1 בפברואר 1964).

3. בטלים —

(1) סעיף 2 לאכרזה בדבר תחולת סעיף 19 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי
ענישה), תשי"ד—1954, תשכ"ב—1961⁵;

(2) אכרזה דרכי ענישה (תסקיר של קצין מבחן), תשכ"ב—1961⁶.

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה דרכי ענישה (תסקיר של קצין מבחן), תשכ"ד—1964".

י"ז בטבת תשכ"ד (2 בינואר 1964)
(חמ 70406)

דב יוסף
שר המשפטים

¹ ס"ח 166, תשי"ד, עמ' 234.
² ס"ח 235, תשי"ז, עמ' 172.
³ ס"ח 161, תשי"ד, עמ' 160.
⁴ ס"ח 80, תשי"ז, עמ' 36.
⁵ ק"ת 1222, תשכ"ב, עמ' 355.
⁶ ק"ת 1232, תשכ"ב, עמ' 482.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

אכרזה על מצרך בר-פיקוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹
אני מכריז לאמור:

הנדרות

1. באכרזה זו —

„מונה מאושר“ — מיתקן לקביעת שכר הנסיעה במונית בהתאם למרחק, זמן הנסיעה וההמ-
תנה וכן הובלת חפצי הנוסע, מתוצרת חברת הלקס אקטיאובולג, הלמשטד, שבדיה,
ומדגם „הלדה M8AE“;

„מונית“ — כמשמעותה בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.²

אכרזה על מצרך
בר-פיקוח

2. מונה מאושר מוכרז בזה כמצרך בר-פיקוח.

השם

3. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (מונים מאושרים למוניות),
תשכ"ד—1964“.

ישראל בריהודה
שר התחבורה

כ"א בטבת תשכ"ד (6 בינואר 1964)
(תמ 74117)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

אכרזה על שירות בר-פיקוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹
אני מכריז לאמור:

הנדרות

1. באכרזה זו —

„מונה מאושר“ — מיתקן לקביעת שכר הנסיעה במונית בהתאם למרחק, זמן הנסיעה וההמ-
תנה וכן הובלת חפצי הנוסע, מתוצרת חברת הלקס אקטיאובולג, הלמשטד, שבדיה,
ומדגם „הלדה M8AE“;

„התקנה והרכבה“ — התקנה, הרכבה, ביצוע חיבורים, הפעלה תקינה והחתמה במגופת
עופרת;

„שירות אחזקה“ — החלפה, תיקון, החלפת חלקים, ביצוע בדיקות, סיכה, כיוון, שיפוץ,
הרצה, החתמה במגופת עופרת, ניהול כרטסת רישום, וכל שירות הכרוך בכך.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

2. התקנה והרכבה של מונה מאושר, וכן שירות אחזקה בו, מוכרים בזה כשירות ברפיקות.
3. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנה והרכבה של מונים במוניות ושירות אחזקתם), תשכ"ד—1964".

ישראל בריהודה
שר התחבורה

כ"א בטבת תשכ"ד (6 בינואר 1964)
(המ' 74117)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר רכישת מונים למוניות וקביעת מחירם

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 6, 15 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,¹ אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —
„מוכר מוסמך” — אדם שאושר על ידי הרשות בהודעה שתפורסם ברשומות כמוכר מוסמך לענין צו זה;
„מונה” — מיתקן לקביעת שכר הנסיעה במונית בהתאם למרחק, זמן הנסיעה וההמתנה וכן הובלת חפצי הנוסע;
„מונה מאושר” — מונה מתוצרת חברת הלקס אקטיאובולג, הלמשטד, שבדיה, ומדגם „הלדה” M8AE;
„מונית” — כמשמעותה בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961;²
„הרשות” — המפקח על התעבורה, לרבות אדם שהמפקח אצל לו מסמכויותיו כרשות, כולן או מקצתן.

איסור מכירה
ורכישת של
מונה

2. לא ימכור אדם מונה, לא יעבירו לאחר בכל דרך שהיא, ולא ירכוש אדם מונה, אלא בהתאם להוראות צו זה.

מוכר מוסמך

3. לא ימכור אדם מונה מאושר אלא אם הוא מוכר מוסמך.

רכישת של
מונה מאושר

4. לא ירכוש אדם מונה מאושר אלא אם נתקיימו תנאים אלה:
(1) הרוכש הינו בעל מונית והרכישה אושרה בכתב על ידי הרשות;
(2) המונה יירכש מאת מוכר מוסמך.

מחיר של
מונה מאושר

5. (א) המחיר של מונה מאושר לא יעלה על 450 לירות אם משלמים בעדו במזומן, ובלבד שמוכר מוסמך יהיה רשאי למכור מונה מאושר במחיר האמור ולפי תנאי אשראי שאושרו על ידי הרשות.

(ב) מוכר מוסמך רשאי להתנות מתן אשראי כאמור בחתימת חוזה בינו לבין הרוכש לפי נוסח שאושר על ידי הרשות.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

6. על אף האמור בסעיף 3, רשאי מי שרכש מונה מאושר לפי הוראות הסעיפים 3—5 למכור אותו או להעבירו לאחר באישור הרשות ובהתאם לתנאים שהיא תקבע.
7. הרשות רשאית לקבוע לבעל מונית בהודעה בכתב מועד לרכישת מונה מאושר מאת מוכר מוסמך.
8. (א) קבעה הרשות מועד כאמור בסעיף 7 ובעל המונית לא רכש את המונה המאושר תוך המועד שנקבע כאמור, רשאית הרשות להפקיע כל רשיון, אישור, היתר או פטור שניתנו לבעל המונית לפי חלק ו' של תקנות התעבורה, תשכ"א—1961², לשנותם או להתנות בהם תנאים.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית הרשות להאריך המועד שנקבע לפי סעיף 7 אם נתן בעל המונית נימוק המניח את דעתה, ובלבד שהרשות לא תאריך המועד לרכישת מונה מאושר יותר מפעם אחת.
- (ג) הגשת בקשה להארכת המועד לפי סעיף קטן (ב) איננה פוטרת בעל מונית מלמלא אחר הדרישה שנמסרה לו לפי סעיף 7 תוך המועד שנקבע לכך, מלבד אם הרשות האריכה המועד לפי סעיף קטן (ב) והודיעה לבעל המונית על ההארכה.
9. הודעה לפי סעיפים 7 או 8 תימסר לידי האדם שאליו היא מכוונת, או תישלח בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הרשום במשרדי רשות הרישוי כמשמעותה בפקודת התעבורה³.
10. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (רכישת מונים למוניות וקביעת מחירים), תשכ"ד—1964".

ישראל בריהודה
שר התחבורה

כ"א בטבת תשכ"ד (6 בינואר 1964)
(חם 740139)

³ דיני מרינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר התקנה והרכבה של מונים במוניות, שירותי אחזקתם וקביעת שכר מכסימלי

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 6, 15 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
„התקנה והרכבה” — התקנה, הרכבה, ביצוע חיבורים, הפעלה תקינה והחתמה במגופת עופרת;
„מונה” — מיתקן לקביעת שכר הנסיעה במונית בהתאם למרחק, זמן הנסיעה וההמתנה וכן הובלת חפצי הנוסע;
„מונה מאושר” — מונה מתוצרת חברת הלקס אקטיאובולג, הלמשטר, שבדיה, מדגם „הלדה M8AE”;
„נותן שירות מוסמך” — אדם שאושר על ידי הרשות בהודעה שתפורסם ברשומות כנותן שירות מוסמך לענין צו זה;

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

„שירותי אחזקה” — החלפה, תיקון, החלפת חלקים, ביצוע בדיקות, סיכה, כיוונון, שיפוץ, הרצה, החתמה במגופת עופרת, ניהול כרטסת רישום וכל שירות הכרוך בכך ;
 „מונית” — כמשמעותה בתקנות התעבורה, תשכ”א—1961² ;
 „הרשות” — המפקח על התעבורה לרבות אדם שהמפקח אצל לו מסמכויותיו כרשות, כולן או מקצתן.

איסור הרכבה
והתקנה של
מונה ושירות
אחזקה

2. לא יבצע אדם התקנה והרכבה של מונה וכן שירותי אחזקה בו ולא ירשה לאחר לבצע כאמור אלא בהתאם להוראות צו זה.

נותן שירות
מוסמך

3. לא יבצע אדם התקנה והרכבה של מונה מאושר וכן שירותי אחזקה בו, ולא ירשה לאחר לבצע כאמור, אלא על ידי נותן שירות מוסמך.

מתן שירות

4. לא יבצע נותן שירות מוסמך התקנה והרכבה של מונה מאושר וכן שירותי אחזקה בו אלא לבעל מונית שקיבל אישור בכתב מאת הרשות (להלן — מקבל השירות).

שכר התקנה
והרכבה

5. שכר ההתקנה וההרכבה של מונה מאושר לא יעלה על 50 לירות.

שכר שירותי
אחזקה

6. (א) שכר שירותי אחזקה במונה מאושר לא יעלה על 72 לירות לכל שנה בה מחזיק מקבל השירות במונה מאושר (להלן — שנת החזקה).

(ב) שכר שירותי אחזקה כאמור ישולם על ידי מקבל השירות לנותן שירות מוסמך בתחילתה של כל שנת החזקה, ובלבד שנותן שירות מוסמך יתן אשראי למקבל השירות, אם נחתם חוזה בין נותן שירות מוסמך לבין מקבל השירות לפי נוסח שאושר על ידי הרשות.

מועד להתקנה
ולרכבה

7. הרשות רשאית לקבוע לבעל מונית בהודעה בכתב מועד להתקנה ולרכבה של מונה מאושר על ידי נותן שירות מוסמך.

איתתקנה
והרכבה

8. (א) קבעה הרשות מועד לפי סעיף 7 ובעל המונית לא איפשר לנותן שירות מוסמך לבצע התקנה והרכבה של מונה מאושר במוניתו בהתאם להוראות צו זה תוך המועד שנקבע כאמור, רשאית הרשות להפקיע כל רשיון, אישור, היתר או פטור שניתן לבעל המונית לפי חלק ו' של תקנות התעבורה, תשכ”א—1961, לשנותם או להתנות בהם תנאים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית הרשות להאריך המועד שנקבע לפי סעיף 7 אם נתן בעל המונית נימוק המניח את דעתה, ובלבד שהרשות לא תאריך המועד להתקנה והרכבה של מונה מאושר יותר מפעם אחת.

(ג) הגשת בקשה להארכת המועד לפי סעיף קטן (ב) איננה פוטרת בעל מונית מלמלא אחר דרישה שנמסרה לו לפי סעיף 7, תוך המועד שנקבע לכך, מלבד אם האריכה הרשות את המועד לפי סעיף קטן (ב) והודיעה לבעל המונית על הארכתה.

הדרך למסירת
הודעות

9. הודעה לפי סעיף 7 או 8 תימסר לידי האדם אליו היא מכוונת או תישלח בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הרשום במשרדי רשות הרישוי כמשמעותה בפקודת התעבורה³.

השם

10. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים” (התקנה והרכבה של מונים במוניות, שירותי אחזקתם וקביעת שכר מכסימלי), תשכ”ד—1964.

ישראל בריהודה
שר התחבורה

כ”א בטבת תשכ”ד (6 בינואר 1964)
(חמ 740139)

² ק”ת 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.

³ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ”א, עמ’ 178.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר גביית שכר מכסימלי להסעה במוניות עם מונים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 6, 15 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

„מונית“ — כמשמעותה בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961²;

„הסעה“ — הסעת נוסעים במונית, לרבות הובלת חפצי הנוסע;

„נהג“ — לרבות בעל מונית וכל אדם המועסק על ידי בעל המונית או הנהג וכן מי שפועל בשמם בקשר להסעה;

„לילה“ — הזמן שבין השעות 21.01 לבין 05.29;

„המפקח“ — המפקח על התעבורה, לרבות כל אדם שהמפקח על התעבורה אצל לו מסמכויו תיו לפי צו זה, כולן או מקצתן;

„מונה מאושר“ — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (רכישת מונים למוניות וקביעת מחירים), תשכ"ד—1964³;

„נסיעה מיוחדת“ — נסיעה שבה עומדת המונית לרשות המזמין.

2. על אף האמור בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מכסימלי להסעה במוניות), תשי"ח—1958⁴ (להלן — צו ההסעה), רשאי נהג לגבות שכר בעד הסעה בנסיעה מיוחדת לפי מונה מאושר שנרכש על פי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (רכישת מונים למוניות וקביעת מחירים), תשכ"ד—1964, והותקן והורכב במוניתו על פי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (התקנה והרכבה של מונים במוניות, שירותי אחזקתם וקביעת שכר מכסימלי), תשכ"ד—1964⁵, ובלבד שהמונה המאושר נמצא במצב תקין והוא מופעל בהתאם לאמור בתוספת.

נביית שכר
על פי מונה
מאושר

3. השכר שנגבה בעד הסעה בהתאם להוראות סעיף 2 יהיה השכר המכסימלי בעד ההסעה כאמור.

שכר מכסימלי

4. תחילתו של צו זה היא ביום א' בשבט תשכ"ד (15 בינואר 1964).

תחילה

5. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מכסימלי להסעה במונית עם מונה מאושר)“, תשכ"ד—1964.

השם

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

³ ק"ח 1530, תשכ"ד, עמ' 560.

⁴ ק"ח 807, תשי"ח, עמ' 1680.

⁵ ק"ח 1530, תשכ"ד, עמ' 570.

תוספת

1. מותר לגבות שכר הסעה במונית על פי מונה מאושר בעד הסעה בתחום אזורי מוניות
2, 5 ו-7 כמשמעותם בתוספת הרביעית לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961.
2. המונה המאושר יופעל —
 - (1) בנסיעה ממקום היציאה למקום המזמין על ידי הפעלת „תעריף קריאה” כמסומן במונה המאושר בצורת טלפון.
 - (2) בנסיעה עם נוסע בשעות שאינן שעות לילה על ידי הפעלת „תעריף מס' 1”.
 - (3) בנסיעה עם נוסע בשעות לילה על ידי הפעלת „תעריף מס' 2”.
 - (4) בעד מזוודה, חבילה או עגלת ילדים של נוסע שמותר לגבות בעד הובלתו שכר בהתאם לצו ההסעה:
 - (א) בעד מזוודה או חבילה כאמור, על ידי הפעלה במונה המאושר של שתי „יחידות תוספת”, שהן 40 אגורות;
 - (ב) בעד עגלת ילדים, על ידי הפעלה במונה המאושר של שלוש „יחידות תוספת”, שהן 60 אגורות.

ישראל בריהודה
שר התחבורה

כ"א בטבת תשכ"ד (6 בינואר 1964)
(חמ 75633)

חוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה, תשי"ט—1959

כללים לעונת 1963/64 בדבר חלוקת דמי המכר של אגוזי אדמה שיוצאו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 19 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה, תשי"ט—1959,¹ קובעת המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (להלן — המועצה) כללים אלה:

1. המועצה תחלק את דמי המכר של אגוזי אדמה שיוצאו על ידיה בסבולות נפרדות לכל סוג שבכל זון וזון, לאחר ניכוי הוצאותיה.
2. כללים אלה חלים על עונת שיווק 1963/64.
3. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה (חלוקת דמי המכר מהיצוא בעונת 1963/64)”, תשכ"ד—1964.²

ראובן אילנד

נתאשר.

יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה
ז' בטבת תשכ"ד (23 בדצמבר 1963)
(חמ 74141)

משה דיין
שר החקלאות

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 277, תשי"ט, עמ' 76; ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 143.

מדר לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לבאר-שבע בדבר מפעני תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה ועדת עיריית באר-שבע חוק עזר זה:

חנורות

1. בחוק עזר זה —

„בור שפכים” — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, לרבות ביב או תעלה;

„ביב פרטי” — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, או לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד, או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל מבנים שעליהם, לשם העברת מי הניקוז אל בור שפכים או אל ביב ציבורי, וכולל אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה;

„ביב ציבורי” — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה וכל חלקיהם, ולמעט ביב פרטי; „מיתקן תברואה” — אינסטלציה סניטרית וכולל את כל הקבועות, המחסומים, הסעיפים, הצינורות ואביזריהם בפנים הבנין ומחוצה לו וכן המחסומים ותאי הבקרה בביב פרטי או בביב ציבורי, בורות השפכים, וכולל גם את המיתקן לחימום הבנין ולחימום מים ומערכת אספקת המים על כליה, צינורותיה ואביזריה;

„בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מבנה” — בנין, צריף, סככה, אוהל או מבנה חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

„ליקוי” — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

„המועצה” — מועצת העירייה;

„העירייה” — עיריית באר שבע;

„ראש העירייה” — לרבות אדם שראש העירייה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בכית מלון או בפנסיון;

„תברואן” — רופא העירייה, מנהל המחלקה לתברואה של העירייה, מהנדס תברואה של העירייה או כל פקיד עירייה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן.

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 סס' 414, עמ' 1.

„נכסים” — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים ;
 „תעלת שפכים” — לרבות סעיפי תעלת שפכים, תאי בקרה וכן כל ביב שאינו ביב
 כמשמעותו בחוק עזר זה ;
 „בעל חיים” — כל בעל חיים לרבות דגים ;
 „מאושר” — מאושר על ידי המועצה או על ידי משרד הבריאות ;
 „כלי אשפה” — כלי המיועד להחסנת אשפה מהטיפוס המאושר על ידי המפקח לרבות
 מיתקנים המיועדים לאחסן פחי אשפה.

הגדרת מונחים

2. „מפגע”

- (1) העדר בתי כסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר או קיום בית-כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית ;
- (2) העדר כלי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית ;
- (3) גג, תקרה או קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתן, מזחילה, ביב, תעלה, מרוב, צינור, מיתקן תברואה, שהוא לקוי בכללו או בחלקו באופן שעלולים לחזור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח במידה, שלפי דעת התברואן, יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך ;
- (4) החזקת נכסים בצורה או באופן אשר, לדעתו של התברואן, מזיקה לבריאות, או עלולה להזיק לבריאות ;
- (5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעתו של התברואן, עלולה להזיק לבריאות וכן שימוש בנכסים בצורה העלולה להזיק לבריאות ;
- (6) העדר בור שפכים או ביב פרטי בנכסים וכן קיום בור שפכים או ביב פרטי שהוא, לדעתו של התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוזם היעיל של הנכסים, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא היתר לפי פקודת בנין ערים, 1936², או שלא לפי תנאי ההיתר, ואשר, לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם ;
- (7) כל אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצוידת במחסום או שמחסומה אינו מטיפוס מאושר או שאינו קבוע כהלכה, לדעתו של התברואן ;
- (8) כל סעיף או צינור שפכים, צוואים ודלוחים שנקבע בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שיהא חסום במחסום מטיפוס מאושר ;
- (9) בריכה, חפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית-כסא, אסלה, משתנה, בור שפכים, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, עלולים להזיק לבריאות.
- (10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים אשר, לדעתו של התברואן, הם נמצאים במצב העלול לגרום לזיהום המים שבתוכם, או להתפתחות יתושים בהם ;
- (11) תא בקרה של בור שפכים או של ביב פרטי, שאינם מצוידים במכסה ברזל או בטון לא חדירים ומטיפוס מאושר, והעלולים לגרום להתפתחות יתושים בהם ;

² ע"ר 1936 תוס' 1 מס' 580, עמ' 153.

- (12) צינור שפכים, צינור דלוחים, צינור אוורור, בור שפכים, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם ;
- (13) מחבר או חיבור לקוי של כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים, אסלה או כל צינור או מחסום במיתקן תברואה ;
- (14) השימוש בצינור גשם כצינור שפכים או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם ;
- (15) כל צינור גשם, מרוב או מגלש הקשור, במישרין או בעקיפין, עם כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או תעלת שפכים ;
- (16) הצטברות חומר כל שהוא, בין בתוך בנין ובין בסביבתו אשר, לדעתו של התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין או בבנין סמוך ;
- (17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקים של כלי רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת, אשר, לדעתו של התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות ;
- (18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, או שאינה גבוהה למדי, או שהיא פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעתו של התברואן ;
- (19) תנור, אח, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין שהוא משמש לתכלית אחרת ואשר, לדעתו של התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק שבתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות ;
- (20) ניקוי, ניעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים, או בחצר, מכל קומה, בנין או דירה באופן המזיק לבריאות, לדעתו של התברואן ;
- (21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזקים במצב לא נקי או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעתו של התברואן ;
- (22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעתו של התברואן ;
- (23) החזקת בעלי חיים באופן המזיק או העלול להזיק לבריאות, לדעתו של התברואן ;
- (24) מבנה הגורם או העלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בהם או להתפתחותם ;
- (25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, והעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת ;
- (26) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב שהוא והגורמים או העלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים.
- (27) גרימת רעש או גזים או ריחות העלולים להזיק לבריאות, לדעתו של התברואן ;

- (28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או במיתקני הספקת מים, או הפרעה כל שהיא להתחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית, או מבחינה אחרת ;
- (29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים להשקאה.

סמכויות
התברואה

3. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור, או מיתקן תברואה אחר, ואם ימצא צורך בכך, רשאי הוא לגלות כל ביב, או מיתקן תברואה אחר אם בעצמו או על ידי עובדי העיריה וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ־24 שעות לפני ביצוע עבודה כזאת, ובתנאי שאם לא ימצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה, עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון העיריה, וכל נזק שייגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידו על חשבון העיריה. מצא פגם כל שהוא, יתן לבעל הנכס או למחזיק הנכס, כפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

אחריות לסילוק
מפגע

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים ; אולם אם אי־אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעתו של התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם אשר בו משתמשים או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכסים בלבד לסלק ; אולם אם בעל הנכסים נעדר מן הארץ או אם אי־אפשר למצוא או את בא כוחו, חייב המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרש על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם, כולם יחד וכל אחד מהם לחוד, לסלק את המפגע, ויהא זה מספיק למסור הודעה על סילוק המפגע לאחד מהם בלבד.

הודעות לסילוק
מפגע

5. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע לפי הוראות חוק עזר זה לבצע את כל העבודות הנחוצות או להתקין הכלים כאמור בסעיף 2 לעיל לשם סילוק המפגע ומניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) החייב בסילוק מפגע שקיבל הודעה על כך כאמור, חייב לקיים את תנאי ההודעה לכל פרטיה.

סילוק המפגע
על ידי העיריה

6. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי התנאים הקבועים בהודעה, רשאית העיריה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

החלטת
התברואן

7. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו תהא ראייה לכאורה לדבר.

חובות

8. (א) בעל בנין שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשיידרש לכך על ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או מחלק ממנו.

(ב) בעל הנכסים והמחזיק בנכסים חייבים לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעתו של התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכסים או בסביבתם.

(ג) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה חייב להקים בית כסא ארעי לשימוש העובדים, לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב לאחר גמר העבודות לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

מסירת הודעות

9. (א) מסירת הודעה לפי חוק עור זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר במכתב רשום לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או בנכסים שאליהם מתייחסת העירייה, אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בחחום העירייה, שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עור זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו כתור "הבעל" או "המחזיק" של אותם נכסים, ללא כל שם או תיאור נוסף.

10. כל אדם —

עבירות
וענשים

- (1) המפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עור זה ;
- (2) המכניס שפכים או מי דלוחים בכלי קיבול המיועד לאשפה ;
- (3) המניח כלי קיבול לאשפה ברחוב ;
- (4) העושה צרכיו או משתין ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה ;
- (5) היורק ברחוב או במקום ציבורי ;
- (6) המטיל נייר, אשפה, נוצות או כל פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי ;
- (7) השופך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים או המניח למים או לנוזלים אחרים שייזלו מרשותו לרשות הרבים ;
- (8) השם ברחוב בקבוקים, שברי זכוכית, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות, או חומר בניה כל שהוא ;
- (9) המשליך ברחוב קליפות, פירות, ירקות, נבלות בעלי חיים או חלקיהן, או פסולת מזון כל שהיא ;
- (10) הרוחץ כלי רכב ברשות הרבים ;
- (11) הנזבר או מחטט בתוך פחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה ;
- (12) החולב בהמות בית ברחוב ;
- (13) המאכיל בעלי חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב ;
- (14) השוחט בעלי חיים או מורטם ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות או על גג מבנה,

דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 5(ג) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

11. הסעיפים 32, 35, 36 ו-37 לחוק-עזר למועצת עירית באר-שבע, 1935³ — בטלים. ביטול

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבאר-שבע (מפגעי תברואה), תשכ"ד—1964". השם

נתאשר.
י"ח בכסלו תשכ"ד (4 בדצמבר 1963)
(המ' 862113)

מתתיהו אדלר

יושב ראש ועדת עירית באר-שבע

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ע"ר 1985, תוס' 2 מס' 552, עמ' 1153.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר למבריה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית טבריה חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לטבריה (היטל עינוגים), תשי"א—1951², בסעיף 1, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

„(ב) לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

כרטיס שמחירו באגורות	שיעור ההיטל
עד 47.8	19.5 אגורות
למעלה מ-47.8 עד 54.3	25.5 אגורות
למעלה מ-54.3 עד 59.8	30 אגורות
למעלה מ-59.8	80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש-7.5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטבריה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ד—1964". השם

ס. צחר
ראש עירית טבריה

נתאשר.
כ"ה בכסלו תשכ"ד (11 בדצמבר 1963)
(המ' 87603)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 157, תשי"א, עמ' 720; ק"ת 1324, תשכ"ב, עמ' 2103.

פקודת העיריות, 1934

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לכפר-סבא בדבר ביוב

בחוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית כפר-סבא חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„ביוב“ — ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם, למעט מכון טהור;
 „מ"ר של בניה“ — מ"ר של בניה לפי הבנוי למעשה;
 „העיריה“ — עיריית כפר-סבא;
 „המועצה“ — מועצת העיריה;
 „ראש העיריה“ — לרבות מי שהוסמך על ידיו לענין חוק עזר זה;
 „היטל ביוב“ — היטל המוטל לשם כיסוי הוצאות ביוב או קנייתו כאמור בסעיף 17 לחוק;
 „נכס“ — בנין או קרקע בתחום העיריה, למעט רחוב.

2. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדין על התקנתו או קנייתו של ביוב שישכש אותו נכס, חייבים בהיטל ביוב בשיעורים שנקבעו בתוספת לכל שלב כאמור בסעיף 16 לחוק.

היטל ביוב

3. נוספה בניה לנכס אחרי מסירת הודעה כאמור בסעיף 2, חייב בעליו בהיטל ביוב לכל מ"ר של בניה שנתווספה בשיעורים שנקבעו בתוספת.

בניה נוספת

4. (א) חיבור ביב פרטי לביוב לא יעשה אלא על ידי ראש העיריה.

חיבור ביב פרטי לביוב

(ב) בעל נכס או מחזיקו הרוצה בחיבור ביב פרטי שבנכסו לביוב, יגיש למהנדס העיריה בקשה בכתב ותכנית החיבור ואם היה הביב בתחומה של רשות מקומית אחרת, יצרף את הסכמת אותה רשות המקומית לכך.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס או מחזיקו לקופת העיריה אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

5. לא יפגע אדם, לא יזיק ולא יפגום ביוב השייך לעיריה.

איסור פגיעה בביוב

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

עונשים

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה ליד אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום העיריה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעות

¹ ע"ר 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

8. חוק עזר לכפר-סבא (בניית ביבים), חשי"ג-1953³ — בטל.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-סבא (ביוב)”, תשכ"ד-1964.

תוספת

1. בתוספת זו —

„אזור א'” — אזור לבניה דלילה, שבו מותר להקים בנין שסכום שטחי כל קומותיו, למעט מרפסות, הוא 40% או פחות משטח המגרש ;

„אזור ב'” — אזור לבניה בינונית, שבו מותר להקים בנין שסכום שטחי כל קומותיו, תיו, למעט מרפסות, הוא בין 40%-60% משטח המגרש ;

„אזור ג'” — אזור לבניה צפופה שבו מותר להקים בנין שסכום שטחי כל קומותיו, למעט מרפסות, הוא 60% או יותר משטח המגרש.

2. היטל ביוב (סעיפים 2, 3) —

שיעור ההיטל בלירות			
אזור ג'	אזור ב'	אזור א'	
0.40	0.30	0.15	(א) ביוב ציבורי —
3.—	3.—	3.—	לכל מ"ר של קרקע
			לכל מ"ר של בניה
			(ב) ביב מאסף —
1.—	0.50	0.35	לכל מ"ר של קרקע
0.50	0.50	0.50	לכל מ"ר של בניה
			(ג) מיתקנים אחרים —
0.80	0.30	0.10	לכל מ"ר של קרקע
0.50	0.50	0.50	לכל מ"ר של בניה

3. אגרת חיבור ביב פרטי (סעיף 4 (ג)) — 25 לירות לכל חיבור.

מרדכי סורקיס
ראש עיריית כפר-סבא

נתאשר.
כ"ה בכסלו תשכ"ד (11 בדצמבר 1963)
(המ 83488)

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ק"ת 328, חשי"ג, עמ' 580.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לכפר-סבא בדבר שמות לרחובות ולוחיות-מספר בכנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ מתקינה מועצת עירית כפר-סבא חוק עזר זה:

חנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל בנין“ — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, או המשלם ארנונות עיריה או מסי ממשלה ביחס לבנין, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר-משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

„המועצה“ — מועצת העיריה;

„מספר מואר“ — מספר מואר בחשמל;

„העיריה“ — עירית כפר-סבא;

„ראש העיריה“ — לרבות מי שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

תחולת

2. חוק עזר זה חל על שטח תכנון העיר הכולל את תחום העיריה.

שלטים לציון
שמות לרחובות

3. (א) ראש העיריה רשאי להתקין שלטים על כל בנין, לציון שם רחוב או מספרי בנינים בקטע רחוב או להסברת שם של רחוב, בהתאם לתכנית שנקבעה על ידיו.
(ב) שלטים שהותקנו כאמור, רשאי ראש העיריה לתקנם, לשנותם, להסירם או להחליפם.

דרישה להתקין
לוחית-מספר
ומספרים
מוארים

4. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל בנין לבצע את העבודות המנויות להלן, כולן או מקצתן, לפי הפרטים והתנאים שקבע ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שנקבעה על ידיו:

(1) להתקין לוחית-מספר על גבי בנין;

(2) להתקין מספר מואר על גבי בנין המחובר לרשת חשמל;

(3) לגבי בנין הרחוק מרשות הרבים יותר מ-10 מטר — להתקין מיתקן הנושא עליו מספר מואר, במרחק של לא יותר מ-10 מטר מרשות הרבים;

(4) לתקן, לשנות, להסיר או להחליף לוחית-מספר או מספר מואר או מיתקן כאמור.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים והפרטים לביצוע העבודה כאמור וכן את התקופה שבה יש לבצעה.

(ג) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ד) לא יבצע אדם עבודה מהעבודות המנויות בסעיף קטן (א) אלא בשני אלה:

(1) כשהוא ממלא אחר דרישת ראש העיריה;

(2) לפי התנאים והפרטים שנכללו בהודעה.

5. ראש העיריה רשאי, באמצעות שליחיו ופועליו, לבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיף 4, בין אם נמסרה הודעה לפי אותו סעיף ובין אם לא נמסרה, ולהיכנס לשם כך לכל מקום שיידרש. ביצע ראש העיריה עבודה כאמור, רשאית העיריה לגבות מאת בעל הבנין את הוצאות הביצוע או אגרה בשיעור 3 לירות.

התקנת לוחיות
מספר ומספרים
מוארים על ידי
ראש העיריה

6. נבנה בנין לאחר תחילתו של חוק עזר זה, יתקין עליו בעליו מספר מואר לפי התנאים והפרטים שקבע ראש העיריה ובהתאם לתכנית המספרים לכנינים שנקבעה על ידיו.

חובה להאיר

7. בעל בנין שעל בנינו נקבע מספר מואר, יאיר את המספר מדי ערב בערב, משקיעת החמה ועד זריחתה, במנורה שכוח תאורתה לא יפחת מ-15 וואט לשעה.

החוקה תקינה
של שלטים,
לוחיות מספר
ומספרים
מוארים

8. בעל בנין חייב —

- (1) להחזיק כל שלט, לוחית מספר או מספר מואר שהותקנו על בנינו במצב תקין וגלוי לעין;
- (2) למסור הודעה לראש העיריה על כל קלקול או טשטוש בכל שלט, לוחית מספר או מספר מואר שהותקנו על בנינו.

איסור פגיעה
בשלטים, לוחיות
מספר ומספרים
מוארים

9. לא יפגע אדם בשלט, בלוחית מספר או במספר מואר שהותקנו על בנין, לא יטשטשם ולא יסתירם מעין רואים, ולא יגרום ששלט, לוחית מספר או מספר מואר ייפגעו, יטשטשו או יוסתרו.

איסור הפרעה

10. לא יפריע אדם לראש העיריה, לשליחיו או לפועליו במילוי תפקידיהם לפי חוק עזר זה.

מסירת הודעה

11. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים, או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה או אם נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום העיריה שלפחות אחד מהם הוא בשפה העברית.

ענשים

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

ביטול

13. חוק עזר לכפרסבא (לוחיות מספר לכנינים), תש"י—1950² — בטל.

השם

14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפרסבא (שמות לרחובות ולוחיות מספר בכנינים)”, תשכ"ד—1964.

ש. מרקוביץ

נתאשר.

ממלא מקום ראש עיריית כפרסבא

י"ג בתשרי תשכ"ד (1 באוקטובר 1963)
(המ 88000)

חיים משה שפירא
שר הפנים

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
2 ק"ת 89, תש"י, עמ' 526.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאום אל-פחם בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית אום אל-פחם חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בְּיִכָּה, מנהרה, תעלה, סכר, מבנה ומיתקן המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אבזור או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
„אבזורים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי-בקורת;
„מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — ראש המועצה או מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
„חקלאות” — עיבוד חקלאי של חלקות אדמה ששטחן מעל לשני דונם;
„המועצה” — המועצה המקומית אום אל-פחם.

חיבור למפעל
מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה:

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת; וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

רשת פרטית

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע פעולתו התקינה של מד-המים.

4. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת
צינור מים

¹ ע"ר 1041, הוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

5. (א) לא יתקין אדם מדמים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.

(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדמים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום; לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדמים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מדמים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

7. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. צרכן יפקיד בקופת המועצה, להבטחת תשלום אגרת מים, פקדון בשיעור שנקבע בתוספת.

9. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן ההיתר לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן ההיתר.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

10. (א) הוראות הסעיפים 6 ו-8 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 6, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 8 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק
החיבור

11. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

12. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 11(ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

13. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת
אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל עת סבירה — על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

15. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעלי-חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדממים ובמיתקנים המובילים את המים למדממים.

מכירת מים

16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עובדה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 11 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכום מים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 13 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירה מפני
זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

דרישת
תיקונים

18. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

מסירת
הודעה

19. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה באחת מהדרכים כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה הערבית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א) ו-5 (א), 12 (א), 14 (ב), 15, 16, 17 ו-18 (ב), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18 (ב), והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 18 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות. לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

תחולה

21. תחולתו של חוק זה היא עד יום י' בניסן תשכ"ו (31 במרס 1966).

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאום אל-פחם (אספקת מים), תשכ"ד—1964”.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

50	1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג))
	2. אגלת הנחת צינורות (סעיף 4) —
0.20	לכל מ"ר של שטח הנכס
	לכל יחידת דיור —
50	לחדר ראשון
20	לכל חדר נוסף
37	3. אגרת התקנת מדמים (סעיף 5 (ג))
0.25	4. אגרת תיקון מדמים (סעיף 5 (ד)) — לחודש
10	5. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 5 (ה))
	6. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —
	(א) במקום שהותקן מדמים —
	(1) לשימוש ביתי —
3	עד ל-5 מ"ק מים
0.60	לכל מ"ק נוסף
	(2) לחקלאות — בהגבלה של 500 מ"ק מים לדונם —
	בין החדשים אפריל — נובמבר —
0.10	לכל מ"ק
0.60	מעל 500 מ"ק — לכל מ"ק
0.60	(3) לכל תצרוכת אחרת — לכל מ"ק
	(ב) במקום שאין מדמים לכל יחידת דיור —
5	עבור חדר ראשון
2.50	לכל חדר נוסף
	7. פקדונות (סעיף 8) —
	בעד אגרת מים —
3	לשימוש ביתי
15	לחקלאות
10	8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ג))

אחמד אבו חיש

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אום אל-פחם

כ"א בחשון תשכ"ד (8 בנובמבר 1963)

(המ 81100)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לאל-טייבה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית אל-טייבה חוק עזר זה:

תיסוף סעיף 5

1. בסעיף 5 לחוק עזר לאל-טייבה (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום „קנס עשרים לירות” יבוא „קנס מאה לירות”, ובמקום „קנס נוסף של שתי לירות” יבוא „דינו — קנס נוסף של חמש לירות”.

החלפת התוספת

2. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

בתוספת זו:

„סוג א'” ו- „סוג ב'” — הסוגים שנקבעו על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה;
„מסחר בסיטונות” — הפעולה הכללית של קניה בצורה ובכמויות חשובות, איחסון כדי להבטיח הספקה ומסירת שנית למעבדים תעשייתיים, לצרכנים מקצועיים, לסוחרים קמעוניים, למעט הספקה לצרכנים עצמאיים.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
30	חנות כל בו	30	אטליו
10	חנות לבגדים משומשים	70	בית בו'
30	חנות למכשירי רדיו וצרכי חשמל	75	בית חרושת לבלוקים
25	חשמלאי	40	בית חרושת לגלילה
	טרקטור —	50	בית קפה —
40	עד 25 כ"ס		ללא טלביזיה
50	למעלה מ-25 כ"ס	25	עם טלביזיה — תוספת של
50	כיבוי סיד	300	בנק
1	כבשים — לכל ראש	6	גמל — לכל ראש
	מאפיה —		ספק סיטונאי —
40	בלי מכירת לחם במקום		שפדיונו השנתי בלירות —
50	המוכרת לחם במקום	200	עד 500,000
15	עבודות גיהוץ	300	מעל 500,000
10	מדגרת ביצים	600	שירות אוטובוסים
60	מהנדס או מודד	50	סוכנות ביטוח
20	מוכר דגים	25	חייט —
			לפי אופנה אירופית
			לפי אופנה ערבית —
		15	סוג א'
		10	סוג ב'

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 647, תשי"ז, עמ' 272.

המס בלירות	תיאור הפלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור הפלאכה או העסק
	נגריה —	40	מוכר דלק ושמינים
50	מיכנית	30	מוכר ממתקים
30	ללא מכונות	40	מונית בנוין
30	סוחר בגדים	40	מונית דיזל
20	סוחר בהמות	40	מועדון ספורט
25	סוחר חמרי בנין	50	מוסך לתיקון מכוניות וסיכה
	סוחר ירקות —	15	מחלק קרח
30	בסיטונאות	200	מחצבה
10	בקמעונות	100	מפעל מים
15	סנדלר	25	מכונית סנדר
10	חנוות לספרים	40	מכונית משא — בנוין
20	סוחר עופות	60	— דיזל
10	עגלה עם סוס	35	מכונאי
1	עז לבנה — לכל ראש		מכולת —
0.75	עז שחורה — לכל ראש	30	סוג א'
50	עורך דין	25	סוג ב'
10	פחח	100	מכתש (שבירת אבנים לחצץ)
4	פרה — לכל ראש	50	מסגריה
50	קבלן בנין	40	מסחר בחבואה
200	קולנוע	30	מסעדה
25	קיוסק לגווז	25	מספרה
15	רוכל	10	צלם בלי חנות
60	רופא	15	עשיית נעלים
150	תחנת דלק		
50	תחנת מכוניות משא		

3. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ז' בניסן תשכ"ג (1 באפריל 1963). תחילה

4. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1963/64 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1963/64 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה. הוראות מעבר

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאל-טייבה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ד—1964". השם

נחאשר.
ב' בטבת תשכ"ד (18 בדצמבר 1963)
עבד אל רחים חג' אבראהים
ראש המועצה המקומית אל-טייבה
(חמ 81071)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-מוצקין בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-מוצקין חוק עזר זה:

1. סעיף 6 לחוק עזר לקרית-מוצקין (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשי"ז—1957² — ביטול סעיף 6 בטל.
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-מוצקין (שמירת הנקיון ואיסור העישון) (תיקון), תשכ"ד—1964”.

מ. גושן

נתאשר.

כ"ה בכסלו תשכ"ד (11 בדצמבר 1963) ראש המועצה המקומית קרית-מוצקין (חמ 852106)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 732, תשי"ז, עמ' 1956.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-מוצקין בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-מוצקין חוק עזר זה:

1. בחוק עזר לקרית-מוצקין (שחיטת עופות), תשכ"ב—1961² (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף 1 —

(1) ההגדרה „הפקיד” — תימחק;

(2) במקום ההגדרה „רופא וטרינרי” יבוא:

„רופא וטרינרי” — הרופא הוטרינרי של המועצה, לרבות אדם שאליו

העביר הרופא הוטרינרי את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או

מקצתן.”

2. בסעיפים 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 ו-16 לחוק העזר העיקרי, במקום „פקיד” או „הפקיד” יבוא „רופא וטרינרי” או „הרופא הוטרינרי”, לפי הענין.

3. בסעיף 8(א) (4) לחוק העזר העיקרי, המלים „או של אדם הפועל בשמו” — יימחקו.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-מוצקין (שחיטת עופות) (תיקון), תשכ"ד—1964”.

משה גושן

נתאשר.

י"ח בכסלו תשכ"ד (4 בדצמבר 1963) ראש המועצה המקומית קרית-מוצקין (חמ 852119)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 1232, תשכ"ב, עמ' 499.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמת-השרון בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית רמת-השרון חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לרמת-השרון (היטל עינוגים), תש"י—1950², בסעיף 1, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- „(ב) לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

תיקון התוספת

כרטיס שמחירו באגורות	שיעור ההיטל
עד 47.8	19.5 אגורות
למעלה מ־47.8 עד 54.3	25.5 אגורות
למעלה מ־54.3 עד 59.8	30 אגורות
למעלה מ־59.8	80% ממחיר הכרטיס ובלבד ש־7.5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-השרון (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ד—1964".

השם

נחאשר.
כ"ה בכסלו תשכ"ד (11 בדצמבר 1963)
(חם 53407)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ק"ח 55, תש"י, עמ' 050: ק"ח 1200, תשכ"ב, עמ' 07.

תיקון טעות

בתקנות פנקס האימוצים, תשכ"ד—1964, שפורסמו בקובץ התקנות 1528, תשכ"ד, עמ' 506, בתקנה 2, במקום „באוגדן" צ"ל „בעוקדן".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).